

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 21 juli 2008 in zaak nr. 08/3885 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 11 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juli 2008, verzonden op 30 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling onbetwist aan de criteria van Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, nr. 2007/11 (hierna: WBV 2007/11) voldoet, zodat de staatssecretaris dient te motiveren waarom de ongewenstverklaring van de vreemdeling desalniettemin in stand moet blijven.

2.1.1. Volgens WBV 2007/11, voor zover thans van belang, wordt de verblijfsvergunning op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud), in afwijking van het beleid in paragraaf B1/4.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), niet verleend indien de desbetreffende vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is het geval indien wegens misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf(fen) of maatregel(en) in totaal ten minste één maand bedraagt.

2.1.2. Blijkens het proces-verbaal van de zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris betwist dat de vreemdeling aan de criteria van WBV 2007/11 voldoet, waarbij hij erop heeft gewezen dat de vreemdeling door de politierechter te Amsterdam bij vonnis van 3 mei 2001 tot één maand gevangenisstraf is veroordeeld. De rechtbank heeft dit - in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) - niet onderkend.

2.1.3. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 11 januari 2008 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. Aan de door de vreemdeling bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden dat hij, gelet op het tijdsverloop sinds zijn veroordeling, erop mocht vertrouwen dat hij niet ongewenst zou worden verklaard en dat de staatssecretaris van zijn bevoegdheden misbruik heeft gemaakt, kan niet worden toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het besluit van 11 januari 2008 waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Die gronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat, samengevat weergegeven, de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan het algemeen belang, dat met de bescherming van de openbare orde is gediend, meer gewicht wordt toegekend dan aan de persoonlijke belangen van de vreemdeling. Daartoe heeft hij aangevoerd dat de ongewenstverklaring slechts op een vechtpartij is gebaseerd, terwijl hij door de ongewenstverklaring niet voor verlening van een verblijfsvergunning volgens WBV 2007/11 in aanmerking komt.

2.4.1. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een vreemdeling ongewenst worden verklaard, indien hij een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt en geen rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel f, heeft.

Volgens paragraaf A5/2 van de Vc 2000, ten tijde en voor zover thans van belang, vallen ten aanzien van deze grond drie categorieën te onderscheiden, waaronder vreemdelingen die ter zake van een misdrijf zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf (waaronder jeugddetentie), of een taakstraf dan wel een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd hebben gekregen en waarbij het (totale) onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf of maatregel ten minste een maand bedraagt. Bij toepassing van artikel 67 van de Vw 2000 worden de persoonlijke belangen van de desbetreffende vreemdeling zorgvuldig afgewogen tegen het algemeen belang dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend.

2.4.2. In het besluit van 11 januari 2008 heeft de staatssecretaris zich, onder verwijzing naar het besluit van 1 februari 2007, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt, nu hij bij voormeld vonnis van 3 mei 2001 is veroordeeld tot een gevangenisstraf

van één maand wegens mishandeling en bedreiging met zware mishandeling, beide meermalen gepleegd. Nu deze onherroepelijk geworden veroordeling reeds een contra-indicatie is voor verlening van een verblijfsvergunning volgens WBV 2007/11, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan het algemeen belang doorslaggevend gewicht wordt toegekend.

2.4.3. Deze beroepsgrond faalt.

2.5. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat, aangezien hij heeft gesteld zich in bijzondere omstandigheden te bevinden, de staatssecretaris ten onrechte van het horen in bezwaar heeft afgezien.

2.5.1. Een bestuursorgaan mag slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen afzien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de gronden van het bezwaar niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

2.5.2. In het besluit van 1 februari 2007 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat hetgeen door of namens de vreemdeling is aangevoerd van onvoldoende gewicht is om zijn ongewenstverklaring achterwege te laten. Gelet op de persoonlijke belangen die de vreemdeling in dit verband in zijn aanvullend bezwaarschrift naar voren heeft gebracht, heeft de staatssecretaris zich, mede gelet op het hiervoor onder 2.4.2 overwogene, terecht op het standpunt gesteld dat aan voormelde maatstaf is voldaan. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat de vreemdeling tijdens een hoorzitting wellicht alsnog nieuwe gezichtspunten te berde zou hebben gebracht, doet daaraan niet af, omdat de staatssecretaris de beslissing om van het horen af te zien, neemt op basis van hetgeen in het - aanvullend - bezwaarschrift naar voren is gebracht.

2.5.3. Ook deze beroepsgrond faalt.

2.6. Ten slotte heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld. Daartoe heeft hij reeds in bezwaar een brief van 9 oktober 2007 overgelegd, waaruit volgens hem blijkt dat een ongewenst verklaarde vreemdeling een aanbod volgens WBV 2007/11 heeft gekregen. Voorts heeft de vreemdeling in beroep twee minuten overgelegd, die op de vreemdelingen met V-nrs. 070.205.1454 en 200.702.4762 betrekking hebben en waaruit volgens hem blijkt dat de staatssecretaris de desbetreffende vreemdelingen na een heroverweging alsnog een aanbod volgens WBV 2007/11 heeft gedaan.

2.6.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 19 oktober 2005 in zaak nr. 200501505/1, www.raadvanstate.nl) volgt dat het gelijkheidsbeginsel een consistent en dus doordacht bestuuroptreden vergt. Het veronderstelt dat een bestuursorgaan aan zijn optreden in individuele vergelijkbare gevallen welbewust richting geeft en derhalve een algemene gedragslijn volgt. Het bewaken van de consistentie

van het eigen optreden is bij uitstek de eigen verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan.

2.6.2. Nu de vreemdeling zich op het gelijkheidsbeginsel heeft beroepen en daartoe drie volgens hem gelijke, althans vergelijkbare gevallen heeft genoemd, had het op de weg van de staatssecretaris gelegen om aannemelijk te maken dat deze gevallen rechtens niet gelijk, althans vergelijkbaar zijn. Omdat de staatssecretaris in het verweerschrift bij de rechtbank noch tijdens de behandeling van het beroep ter zitting op de minuut met betrekking tot de desbetreffende vreemdeling met V-nr. 200.702.4762 heeft gereageerd, ontbeert het besluit van 11 januari 2008 achteraf gezien een deugdelijke motivering.

2.6.3. Deze beroepsgrond slaagt.

2.7. Het inleidend beroep is gegrond. Het besluit van 11 januari 2008 komt wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

2.8. Uit een oogpunt van finale geschillenbeslechting zal evenwel worden nagegaan of aanleiding bestaat om, met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, te bepalen dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven.

2.8.1. De staatssecretaris heeft in het hoger-beroepschrift uiteengezet dat het beroep van de vreemdeling op het gelijkheidsbeginsel niet kan slagen, nu uit geen van de door hem overgelegde stukken blijkt dat aan een ongewenst verklaarde vreemdeling, die bovendien tot ten minste één maand gevangenisstraf is veroordeeld, een aanbod volgens WBV 2007/11 is gedaan. Dit heeft de vreemdeling in het verweerschrift in hoger beroep ook niet bestreden. Aldus heeft de staatssecretaris alsnog deugdelijk gemotiveerd waarom de door de vreemdeling genoemde gevallen rechtens niet gelijk, althans vergelijkbaar zijn. Met het oog hierop zou de uitkomst van het geschil, in het geval de staatssecretaris met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen opnieuw in de zaak zou voorzien, geen andere zijn en de toets aan het recht kunnen doorstaan. Daarom bestaat aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit van 11 januari 2008 in stand te laten.

2.9. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 21 juli 2008 in zaak nr. 08/3885;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 11 januari 2008, kenmerk 9809-19-2021;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VII. gelast dat de staatssecretaris van Justitie aan de vreemdeling het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,00 (zegge: honderddrieënveertig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

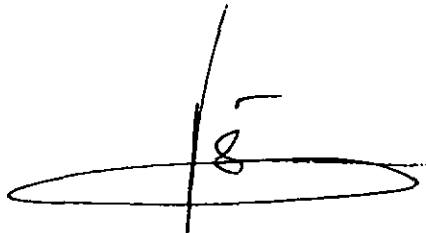
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 september 2009

282-487.

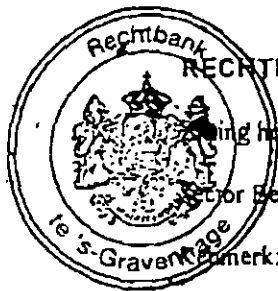
Verzonden: 17 september 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Rechtbank houdende te Assen

Rechtbank voor Bestuursrecht

Nummer: AWB 08/3885 ONGEWN S6

uitspraak: 21 juli 2008

inzake:

geboren of
verblijvende te
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer: 9809.19.2021,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.M. Westerhuis, advocaat te Leeuwarden.

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr.:		
ULAD ontvangstdatum:		
Briefnr.:		
IND ontvangst datum:	31 JUL 2008	
Registratie in INDIS	naam mdrw.:	unit:
invoer:	datum:	unit:
controle:	datum:	unit:

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. P. van den Berg, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2007, uitgereikt op 11 juni 2007, is eiser ongewenst verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Bij brief van 20 juni 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen voormeld besluit.

Bij verzoekschrift van 5 juli 2007 heeft eiser de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Bij uitspraak van 2 november 2007 (AWB 07/27446) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, het verzoek om de voorlopige voorziening afgewezen.

Bij beschikking van 11 januari 2008 is het bezwaar van eiser tegen het besluit van 7 februari 2007 ongegrond verklaard.

Zaaknummer: AWB 08/3885 ONGEWN S6

2

Bij beroepschrift van 1 februari 2008 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 29 februari 2008. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 juni 2008. Eiser en zijn gemachtigde zijn ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Namens eiser is naar voren gebracht dat hij de bestreden beschikking rechtens onjuist acht, omdat een ongewenstverklaring gebaseerd op een vechtpartij buitenproportioneel is. Eiser is voordien noch nadien in aanraking geweest met justitie. Mede gelet hierop is het belang van eiser om een verblijfsvergunning in Nederland te verkrijgen vele malen groter dan het belang van de Nederlandse staat bij het niet verlenen van een vergunning.

Daarnaast stelt eiser dat het, gezien het tijdsverloop, er op lijkt dat verweerder de bevoegdheid om eiser ongewenst te verklaren heeft gebruikt voor een ander doel, namelijk om als contra-indicatie op te voeren en eiser derhalve geen zogenaamde pardonvergunning te verlenen, dan waarvoor die bevoegdheid is verleend. In dit verband stelt eiser eveneens dat nu verweerder ten aanzien van eiser gedurende acht jaar een gedoogbeleid –in die zin dat eiser niet ongewenst is verklaard- heeft gevoerd, eiser er op mocht vertrouwen dat hij niet ongewenst zou worden verklaard.

Verder wijst eiser op een brief van verweerder d.d. 9 oktober 2007. In die zaak was per abuis een pardonvergunning verleend aan een persoon, terwijl achteraf bleek dat deze persoon ongewenst was verklaard. Eiser wijst er op dat het middel dat verweerder gebruikt om deze fout te herstellen, namelijk de ongewenstverklaring opheffen, betrekkelijk simpel is en vraagt zich af waarom zijn ongewenstverklaring dan niet ook kan worden opgeheven.

Voorts doet eiser een beroep op het gelijkheidsbeginsel en legt meerdere minuten over die zijn opgemaakt in het kader van WBV 2007/11. Uit de minuten blijkt dat verweerder aanvankelijk aan de desbetreffende personen geen aanbod heeft gedaan in het kader van WBV 2007/11, maar dat verweerder naar aanleiding van de ingediende bezwaren een ambtelijke heroverweging heeft gemaakt en alsnog vergunningen heeft verleend in het kader van de speciale regeling.

Tenslotte is eiser van mening dat hij ten onrechte niet is gehoord door verweerder.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de ongewenstverklaring op juiste gronden is uitgesproken en dat dit ook na zo vele jaren nog mag. Eiser heeft geen belang bij zijn aanspraken op een pardonvergunning nu hij ongewenstverklaard is. Eiser kan te zijner tijd een reguliere aanvraag doen tot verlening van een pardonvergunning.

De rechtbank overweegt als volgt.

Vooreerst heeft eiser, naar het oordeel van de rechtbank, niet aannemelijk gemaakt dat verweerder zoveel mogelijk vreemdelingen ongewenst wil verklaren - zodat zij niet in aanmerking komen voor het generaal pardon - en daarmee misbruik maakt van zijn

Zaaknummer: AWB 08/3885 ONGEWN S6

3

bevoegdheden. Daarnaast overweegt de rechtbank dat uit vaste jurisprudentie blijkt dat een ongewenstverklaring ook jaren na de veroordeling nog kan worden uitgesproken. De wet limiteert hier niet.

Op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan een vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij in Nederland geen verblijfsrecht heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000, en hij een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Op grond van paragraaf A5/2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) kan een vreemdeling met toepassing van artikel 67, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 ongewenst worden verklaard in geval wegens misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of waarin een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van straf of maatregel tenminste een maand bedraagt. Daarbij is niet vereist dat de betreffende uitspraak onherroepelijk is geworden.

In het onderhavige geval is uit het uittreksel van het Justitieel Documentatieregister d.d. 23 januari 2007 gebleken dat eiser bij onherroepelijk geworden vonnis van 3 mei 2001 door de politierechter te Amsterdam wegens overtreding van de artikelen 300, lid 1 en 285, lid 1 van het Wetboek van Strafrecht is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van één maand.

Naar het oordeel van de rechtbank is, gelet op voornoemde veroordeling, de ongewenstverklaring van eiser in beginsel niet in strijd met artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000, dan wel paragraaf A5/2 van de Vc 2000.

Verweerder behoort een belangenafweging te maken bij het ongewenst verklaren van vreemdelingen. Zoals uit het bestreden besluit blijkt heeft verweerder dit ook gedaan. Naar het oordeel van de rechtbank is de belangenafweging echter niet volledig geweest. Ambtshalve is de rechtbank bekend met het standpunt van verweerder dat een ongewenstverklaring aan het verlenen van een pardonvergunning in de weg staat maar dat het aanvechten van het besluit waarin de ongewenstverklaring is uitgesproken het moment is om de pardonvergunning aan de orde te stellen. Voor verweerder kan dit aanleiding zijn tot opheffing van de ongewenstverklaring over te gaan en de gevraagde pardonvergunning te verlenen. Deze procedure is al meerdere malen toegepast. Dit standpunt heeft verweerder uitgedragen in de zaak met Awb nummer 08/6030. Ter zitting heeft de rechtbank verweerder hiermee geconfronteerd. Verweerder heeft ter zitting gesteld niet met dit standpunt op de hoogte te zijn en zich te refereren aan het oordeel van de rechtbank.

Naar het oordeel van de rechtbank dient verweerder bij de belangenafweging in het kader van een ongewenstverklaring mee te wegen dat de vreemdeling voldoet aan de criteria van WBV 2007/11. Nu eiser onbetwist voldoet aan deze criteria dient verweerder gefundeerd te motiveren waarom de ongewenstverklaring desalniettemin in stand moet blijven. Daarnaast is eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel relevant. Elk vreemdelingendossier dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld en zaken die eensluidend lijken blijken dit bij nadere bestudering meestal niet te zijn. Eiser kan dan ook met het enkel overleggen van de minuten uit dossiers van andere vreemdelingen niet een pardonvergunning afdwingen maar eiser voert echter, naar het oordeel van de rechtbank, wel voldoende aan om verweerder hierop tot een reactie te verplichten. Verweerder dient te motiveren waarom eisers zaak anders is en hij, in afwijking van de andere genoemde gevallen, niet een zelfde behandeling krijgt.

Zaaknummer: AWB 08/3885 ONGEWN S6

4

Het beroep is derhalve gegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met in achtmeming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die eiser heeft gemaakt en begroot deze op € 644,- onder verwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om het griffiegeld ad € 143,- aan eiser te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 21 juli 2008 in tegenwoordigheid van mr. R.P. Doting, als griffier.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

30 JUL 2008

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

27 AUG 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. M. Elenga,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
van 21 juli 2008
met kenmerk AWB 08/3885

Inzake:

met IND-kenmerk 9809-19-2021
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. A.M. Westerhuis
advocaat te Leeuwarden

Procesvertegenwoordiging
Zwolle

Postbus 40052 8004 DB ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R.A. Visser
Tel. (038) 888 6827

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen van 21 juli 2008, verzonden op 30 juli 2008, met kenmerk AWB 08/3885 (productie 1), in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 11 januari 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Bij besluit van 7 februari 2007 heeft de Staatssecretaris verweerder tot ongewenst vreemdeling verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw).
- 2.2. Op 20 juni 2007 heeft verweerder tegen dit besluit bezwaar gemaakt.
- 2.3. Bij besluit van 11 januari 2008 juli 2007 heeft de Staatssecretaris het bezwaar ongegrond verklaard.
- 2.4. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank te 's-Gravenhage het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

De grief

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank te 's-Gravenhage in de zevende alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank dient verweerder bij de belangenafweging in het kader van een ongewenstverklaring mee te wegen dat de vreemdeling voldoet aan de criteria van WBV 2007/11. Nu eiser onbetwist voldoet aan deze criteria dient verweerder gefundeerd te motiveren waarom de ongewenstverklaring *desalniettemin* in stand moet blijven. Daarnaast is eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel relevant.

(...)

Eiser kan dan ook met het enkel overleggen van de minuten uit dossiers van andere vreemdelingen niet een pardonvergunning afdwingen maar eiser voert echter, naar het oordeel van de rechtbank, wel voldoende aan om verweerder hierop tot een reactie te verplichten. Verweerder dient te motiveren waarom eisers zaak anders is en hij, in afwijking van de andere genoemde gevallen, niet een zelfde behandeling krijgt."

4. Toelichting op de grief

- 4.1. De Staatssecretaris stelt voorop dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat een vreemdeling in het kader van de belangenafweging, welke in het kader van de beslissing tot ongewenstverklaring dient plaats te vinden, zijn (mogelijke) aanspraken op een verblijfsvergunning krachtens het WBV 2007/11 aan de orde kan stellen. Indien de vreemdeling daadwerkelijk aan de voorwaarden van genoemd beleid voldoet, zal de vreemdeling - ambtshalve - een aanbod als bedoeld in WBV 2007/11 worden gedaan.

Het accepteren van het aanbod wordt tevens aangemerkt als een verzoek om opheffing van de ongewenstverklaring, welke dientengevolge zal moeten worden opgeheven.

Het besluit van 11 januari 2008, waarin blijkens de verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 november 2007, Awb 07/27446, her standpunt is ingenomen dat (mogelijke) aanspraken op het WBV 2007/11 geen rol kunnen spelen in de procedure rond de ongewenstverklaring, berust gelet op het vorenstaande op een onjuist uitgangspunt. In zoverre komt het besluit voor vernietiging in aanmerking.

- 4.2. De Staatssecretaris is echter van oordeel dat verweerder, anders dan de rechtbank meent, niet voldoet aan de in het WBV 2007/11 neergelegde criteria. Voor zover thans relevant luidt de tekst van het WBV immers als volgt:

5.3.1 Openbare orde

De verblijfsvergunning op grond van de regeling wordt, in afwijking van het beleid in B1/4.4, niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is het geval indien:

- a. wegens misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf(fen) of maatregel(en) in totaal ten minste één maand bedraagt;
 b. wegens drugs-, zeden- of geweldsmisdrijf één of meerdere taakstraffen zijn opgelegd en dat de vervangende hechtenis van het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte daarvan in totaal ten minste één maand bedraagt.

- 4.3. Blijkens het in het procesdossier aanwezige uittreksel van de Justitiële Documentatiedienst, waarvan uw Afdeling bij dit hoger beroep schriftelijk een recent exemplaar aantreft (*productie 2*), is verweerder bij onherroepelijk geworden uitspraak van 3 mei 2001 wegens overtreding van de artikelen 285, eerste lid en 300, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand.
- 4.4. Getuige het verslag van de zitting heeft de vertegenwoordiger van de Staatssecretaris er expliciet op gewezen dat verweerder niet aan de voorwaarden van het WBV 2007/11 voldoet, immers heeft zij aangevoerd dat verweerder is veroordeeld tot tenminste één maand gevangenisstraf, hetgeen een contra-indicatie vormt voor verlening van een verblijfsvergunning krachtens het WBV 2007/11.
- De in de thans bestreden uitspraak neergelegde stelling dat verweerder onberwist voldoet aan de criteria van het WBV 2007/11 berust derhalve op een kennelijke rechterlijke misslag.
- 4.5. De rechtbank heeft ten onrechte niet onderkend dat verweerder, gelet op deze strafrechtelijke veroordeling, geen geslaagd beroep kan doen op het WBV 2007/11.
- 4.6. Het door verweerder gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel kan niet tot een ander oordeel leiden. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank getuige de in hoger beroep aangevallen overwegingen heeft miskend dat verweerder zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel niet afdoende heeft onderbouwd.

- 4.7. In dit verband wijst de Staatssecretaris op de omstandigheid dat de brief van 9 oktober 2007, welke verweerder hangende de behandeling van zijn bezwaarschrift heeft overgelegd, door verweerder is geanonimiseerd. Uit deze brief kan slechts worden afgeleid dat de desbetreffende vreemdeling, in weerwil van de omstandigheid dat hij tot ongewenst vreemdeling was verklaard, een aanbod in de zin van WBV 2007/11 heeft ontvangen.

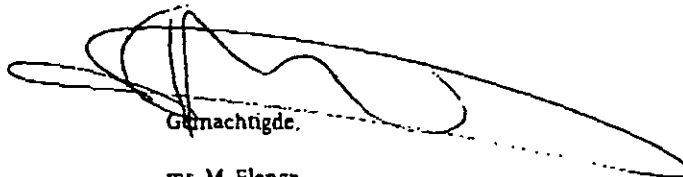
Gelet op de anonimisering van deze brief kan de Staatssecretaris niet verifiëren of sprake is van gelijke gevallen, waarbij met name van belang zal zijn of de ongewenstverklaring in dat geval berustte op een veroordeling tot tenminste één maand gevangenisstraf. In het bij de rechtbank bestreden besluit van 11 januari 2008 is dit ook met zoveel woorden overwogen. Niet valt in te zien dat en waarom de Staatssecretaris het beroep op het gelijkheidsbeginsel aldus niet, dan wel niet afdoende gemotiveerd heeft weerlegd.

- 4.8. Voorts heeft verweerder tezamen met de gronden van beroep van 11 april 2008 stukken overgelegd waarmee eveneens is beoogd een beroep te doen op het gelijkheidsbeginsel. Het betreft een drietal minuten waaruit volgt dat aan de desbetreffende vreemdelingen een aanbod als bedoeld in het WBV 2007/11 is gedaan. Uit geen van deze minuten blijkt echter dat een dergelijk aanbod is gedaan aan een ongewenst verklaarde vreemdeling, die bovendien door de strafrechter tot tenminste één maand gevangenisstraf is veroordeeld. Ook hiermee heeft verweerder derhalve niet afdoende onderbouwd dat sprake is van gelijke gevallen. In het licht van het vorenstaande heeft de Staatssecretaris middels het gestelde in het verweerschrift afdoende gereageerd op het door verweerder gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel. De rechtbank heeft dit alles ten onrechte niet onderkend.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak, met verbetering van de gronden.

Zwolle, 27 augustus 2008

Geïnachtigde.

mr. M. Elenga,

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 888 6827
telefax (038) 460 9152